איסור בולל הוא. וא"ת ולגמא ר' יוסי אית ליה נמי איסור כולל ואומר ר"י דקסבר דאשת איש ועשית ממזרת נמי איסור כולל הוא דמנו דאיתסר בשאר קרובות וקתני דינדון באשת איש ומיהו אר"י דלההוא לישנא דלקמן דסבר רבי חייא דרבי יוסי מחייב תרתי באיסור כולל ג"ל דאשת איש ועשית ממזרת לא חשיב איסור כולל אע"ג דאיתסר בשאר קרובות כיון שאין (ד) שם אחד כי היכי דלא תקשה דרבי יוסי אדר' יוסי והא דחשיב איסור כולל בעל מום ששימש בטומאה דמעיקרא שרי באכילה ואסור בעבודה איטמי ליה מגו דאיתסר באכילה איתסר נמי בעבודה אכילה ועבודה חשיב נמי שם אחד דשניהם נאסרו בנשאן קריבה דבעבודה כתיב כל איש אשר בו מום לא יגש להקריב לחם וגו' (ויקרא כא) ובאכילה בטומאה כתיב איש איש אשר יקרב מכל זרעכם וגו' (שם כב) דמיירי באכילה כדאמרינן בפ"ב דמעילה (דף י:) ובזבחים (דף מה:) ומיהו איסור מוסיף אומר ר"י דחשיב אפילו כשאין השמות שוין כדמוכח בפ' אמרו לו (כריתות יד:) גבי הנא על בת בתו מייב משום כלאו כו' ואין להאריך כאן:

ותו חמותו ונעשית אשת איש איסור מוסיף הוא. בקונטרס לא גרס ליה דאפילו חייל עליה איסור אשת איש נידון (ה) בחמורה ולכך לא מיתר דמשמע ליה נידון בחמותו ולא חל כלל איסור אשת איש ואם לא התרו בו משום חמותו אלא משום אשת איש פטור דהא בפרק הנשרפים (סנהדרין דף פח. ושם) פריך רב אדא בר אהבה וליתרו נמי משום איסור אשת איש דהא א"ר אבהו מודה רבי יוסי באיסור מוסיף ומשני ליה התם אדא בר אבא בתרי קטלי קטלת ליה משמע בהדיא דחל איסור אשת איש אלא משום דינדון בחמורה ור"ת אומר דשפיר גרס ליה וטעי הכא כדהוה טעי התם רב אדא בר אהבה והוה סבור דינדון בחמותו משום דלא חייל עליה איסור אשת איש ולא חש לתרץ כיון דע"כ צריך לשיטת אחרינא משום קושיא קמייתא:

אלא אמר רבא מעלה בו'. לפי המסקנא דהכא לא איצטריך לר' אבהו למימר דמודה ר' יוסי באיסור מוסיף מ"מ בהנשרפים (נ"ז שם) מייתי מדרבי אבהו משום דהאמת הוא דמודה ר' יוסי באיסור מוסיף כדמשמע בפ' אמרו לו (כריתות דף יד: ושם) גבי א"ר יוסי אם עבר זקן ונשאה חייב עליה משום אשת אב משום הכי איצטריך ליה לרבי אבהו לאסוקי הכי: **בין** רשעים גמורים. פירוש אלא רשעים כמותו לפי שאין קובריו רשע אלא צדיק ולא כמו שפירש בקונטרס לקוברו אלא נסקליס ונשרפין ור"ש סבר דאע"פ שיש בעבירה זו שני איסורין כיון דלא מיחייב אלא חדא אין קובריו אותו אלא רשעים גמורים: **בעל** מום ששימש בטומאה. הא דלא נקט זר כדנקט לעיל היינו משום דאטומאה לא הוזהרו זרים אלא כהנים דכתיב דבר אל אהרן ואל בניו וימזרו וגו' (ויקרא כב) והא דקאמר טומאה לכל נאסרה היינו אפי' בעלי מומין: במאי

אמר ר' אבהו מודה ר' יוסי [א]באיסור מוסיף תינח היכא דנשא חי ואח"כ נשא מת מגו דאתוסף איסור לגבי אחים אתוסף איסור לגבי דידיה אלא היכא דנשא מת ואח"כ נשא חי מאי איסור מוסיף איכא וכ"ת מגו דאיתסר בכולהו אחוותא האי איסור כולל הוא אלא אמר רבא מעלה אני עליו כאילו עשה שתים ואינו חייב אלא אחת וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן מעלה אני עליו כאילו עשה ב' ואינו חייב אלא אחת מאי נפקא מינה [ב]לקברו בין רשעים גמורים ובפלוגתא דאיתמר זר ששימש בשבת רבי חייא אומר [ג]חייב שתים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת [ד]קפץ רבי חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי שתים קפץ בר קפרא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת התחיל רבי חייא לדון שבת לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל כהנים הותרה לכהנים הותרה ולא לזרים יש כאן משום זרות ויש כאן משום שבת התחיל בר קפרא לדון שבת לכל נאסרה כשהותרה במקדש הותרה אין כאן אלא זרות בעל מום ששימש בטומאה רבי חייא אומר [ג]חייב שתים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת קפץ ר' חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי שתים קפץ בר קפרא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת התחיל ר"ח לדון טומאה לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל כהנים תמימים הותרה לכהנים תמימים הותרה ולא לבעלי מומין יש כאן משום בעלי מומין ויש כאן משום טומאה התחיל בר קפרא לדון טומאה לכל נאסרה כשהותרה במקדש הותרה אין כאן אלא משום בעל מום זר שאכל מליקה ר' חייא אומר [ד]חייב שתים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת קפץ רבי חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי שתים קפץ בר קפרא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת התחיל רבי חייא לדון נבלה לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל כהנים הותרה ולא לזרים יש כאן משום זרות ויש כאן משום מליקה התחיל בר קפרא לדון נבלה לכל נאסרה כשהותרה במקדש הותרה אין כאן אלא משום זרות במאי

אמר רבי אבהו מודה ר' יוסי באיסור מוסיף. שהוא חל על איסור כגון איסור אשת אח דמוסיף הוא שבתחלה כשנשא זה את אמותה יוו פנייה נאסרה עליו משום אחות אשה ומותרת לכל אחיו נשאת לאחד מהן נאסרה על כולן משום אשת אח ועכשיו ניתוסף איסור עליה לגבי שאר אחיו ומגו דחייל שם אשת אח עליה לגבי שאר אחיו שהיתה מותרת להם חל נמי השם הזה לגבי דידיה ואע"ג דאסירא עליה וקיימת. אבל אשת איש ועשית ממזרת מתחלה היתה אסורה לכל העולם משום אשת איש נשא זה את בתה אין איסור זה לאוי להוסיף עליה עם אחרים דגימא מגו דחייל עלייהו ליחול נמי עליה דהאי דממזרת ועשית אשת איש (ו) ודאי איסור מוסיף הוא שמתחלה אסורה לזה ומותרת לכל העולם ועשית אשת איש איתוסף האי שם עליה לגבי כ"ע ומגו דחייל עלייהו חייל נמי לגבי דהאי. והאי דקאמר רבי יוסי נידון בחמותו משום דבמיתות עסקינן ואי אתה יכול להמיתו בב' מיתות הואיל ושמיהן עליו ידון בחמורה אבל אם היה שוגג היה חייב ב' חטאות: **פינה נשא אי.** דאחות אשה קדיש ואח"כ נשא את אחי איסור אשת אח אח חייל כדפרישית מגו דאיתוסף איסורא דהאי שם לגבי אחיו כו': **אלא היכא דנשא אח.** דאיסור אשת אח אח קדיש עליה דהאי ואח"כ נשא אחותה מאי מוסקת איכא עליה דקמייתא לגבי אחריני דיימא מגו: **וכי תימא מגו.** דבהנך נישואין דבתריתא מתסר האי גברא בכולהו אחוותא משום אחות אשה דעד השתא הוי שריין ליה איתסר נמי משום האי שמא גופיה עלה דקמייתא שהיא אשת אחיו האי לאו איסור מוסיף הוא דהא עלה דקמייתא לא איתוסף איסור לגבי אחרינא אלא איסור כולל הוא דכייל לה לקמייתא בשם אחות אשה מגו דחייל על אחותה: איסור מוסיף כשהאיסור מוסיף על החמיכה לאוסרה על מי (ב) שמותרת עליו. איסור כולל שהאיסור חל על חמיכות אחרות ואותה גורלת לזו עמהם על ידי מגו: ואית דגרסי הכא **ותו חמותו ונעשית אשת איש איסור מוסיף הוא.** ושיבוש הוא בידם ואע"ג דודאי איסור מוסיף הוא לאו פירכא היא דודאי אית ליה לר' יוסי איסור מוסיף כגון אשת איש חל על איסור חמותו ותרוייהו איסורי עליה והא דקאמר ונידון בחמותו משום דזו היא החמורה דאי אמרת נידון באשת איש אם כן אין זה איסור חל על איסור אלא איסור מבטל איסור: **אלא אמר רבא.** לעולם לית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור והא דקאמר לעיל [ע"א] חייב עלה משום אשת אח ומשום אחות אשה לאו בשוגג לחייבו שתי חטאות אלא במזיד וליעשות רשע גמור ולקברו בין רשעים (ג) גמורים שהרשע נקבר אצל רשעים דתנן בסנהדרין (דף מו.) שתי קברות היו מתוקנין לב"ד ש' לנהרגין ולנחנקין וד' לנסקלין ולנשרפין והכא נמי אע"ג דהאי לאו ממייבי ב"ד הוא הואיל ועבד תרתי קברינן ליה גבי נסקלין ונשרפין: **חייב ב'.** ב' איסורי קחשיב דהא משום זרות אין כאן חטאת דהא על זדונו מיתה בידי שמים הוא ואין חייב חטאת אלא על שגגת כרת: **מרבי.** דרבינו הקדוש: **בשהותרה במקדש הותרה.** סתם הלכך אין כאן אלא משום זרות: **ששימש בטומאה.** בקרבן לבור קאמר שדומה הטומאה וכן זר ששימש בשבת[ו] ויש כאן משום טומאה ואהרתיה מיומנו מקדשי בני ישראל ולא יחללו (ויקרא כב): **אלא תמימים הותרה.** דרשוים לעבוד דלפיקן מבמועדו[ז] אפי' בטומאה (פסחים דף עז.): **זר שאכל.** מליקת הכהנים: **חייב שתים.** משום זרות ומשום נבילה דקרבן הנאכל לכהנים זר האוכלו עובר משום זר לא יאכל כי קדש הם (שמות כט) ולאו היינו אזהרה דמעילה דכל שיש בו שעת היתר לכהנים אין בו מעילה [מעילה ב.]: **לכהנים הותרה.** בחטאת העוף: בלאיסור

מסורת הש"ס

ב) [לקמן לג:]. ב) שבועות כי.. ג) [זה סוה"ל רש"ל]. ד) [מדבר ט].

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה אמר ר' אבהו וכו' אשת איש הוא ידאי איסור: (ב) ד"ה איסור מוסיף וכו' על מי שהיתה מותרת עליו: (ג) ד"ה אלא וכו' בשעים גמורים. נ"ב ס"ת חמורים: (ד) תוס' ד"ה איסור וכו' שאין זה שם אחד: (ה) ד"ה ותו וכו' אשת איש נידון בחמותו החמורה ולכא:

מוסף רש"י

מודה ר' יוסי באיסור מוסיף. הלכך חמותו ונעשית אשת איש חל אף על גב דאיכא איסור מוסיף, דאתוסף איסורא דאשת איש אחיו אלמא אפילו הכי נידון בחמותו משום דחמורה היא, אבל אשת איש ונעשית ממזרת ליכא לא כולל ולא מוסיף (כריתות יד:).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com